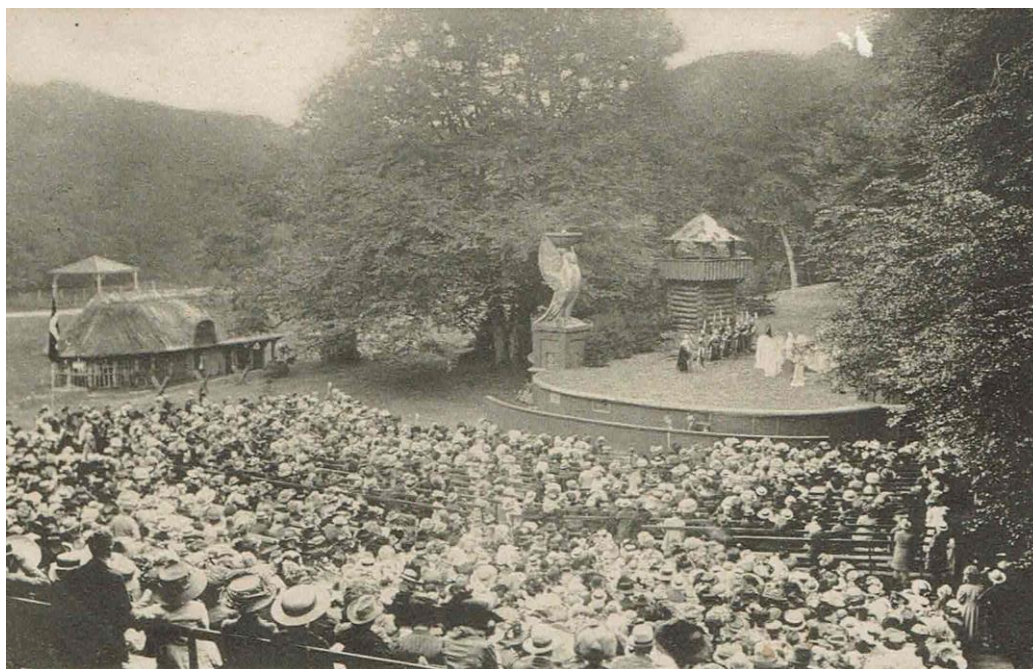

Hagbart og Signe

Af Palle Offersen, Odense, 2021

Somme tider bliver man nysgerrig, når man sidder med et postkort i hånden. Det gælder også postkort, som ikke umiddelbart falder ind under de primære samleområder. Det kender alle postkortsamlere. Denne historie startede sådan. Da jeg googlede lidt på kortets tekst "Friluftsteatret i Dyrehaven ved København", åbnede der sig en historie, som passede fantastisk ind i min åben klasse-samling om komponisten Carl Nielsen. Forsendelsesdatoen 24. august 1910, gjorde det kun bedre. Så det blev en god dag. Her får I historien om postkortets historie.

Friluftsteatret i Dyrehaven ved København. Ukendt forlag. Postsendt 24.03.1910.

Hagbart og Signe

Hagbart og Signe er et middelalderligt folkesagn, som udspiller sig i vikingetiden. Fra Saxo er historien kort fortalt:

Kong Håmund havde sønnerne Helvin, Hagbard og Hamund, mens kong Siger havde sønnerne Sigvald, Alf og Alger samt datteren Signe. De to kongers sønner udkæmpede et slag, som endte uafgjort. Hagbard fulgte med kong Sigers sønner hjem, hvor han mødte Signe. De to forelskede sig i hinanden, og Signe lovede i hemmelighed Hagbard, at hun ville gifte sig med ham. Samtidig kom en tysk adelsmand ved navn Hildegisel til kong Sigers slot for at bejle til Signe, som imidlertid afviste ham. Hildegisel blev klar over, at det var Hagbard, som var hans rival, og det lykkedes ham at skabe fjendskab mellem Sigers og Håmunds sønner, så det kom til endnu en kamp, hvor Alf og Alger dræbte Helvin og Hamund; hvorefter Hagbard tog hævn og dræbte Alf og Alger. Samtidig jog han Hildegisel på flugt.

Hagbard ville nu minde Signe om hendes løfte, og mødte derfor op på kong Sigers gård klædt i kvindeklæder. Han fik anvist natteleje i fruernes hus, hvor han og Signe fandt sammen. De to lovede hinanden evig troskab, og Signe lovede, at hun om nødvendigt ville følge ham i døden. Signes terner fattede mistanke og underrettede kong Siger, som pludselig stod i døren med sine mænd. Efter en langvarig

kamp måtte Hagbard strække våben og lade sig tage til fange, hvorefter han blev dømt til døden ved hængning. Da Signe hørte det, sagde hun til sine terner, at hvis Hagbard skulle dø, så ville hun også dø. Nogle af hendes terner sagde, at de ville følge hende i døden.

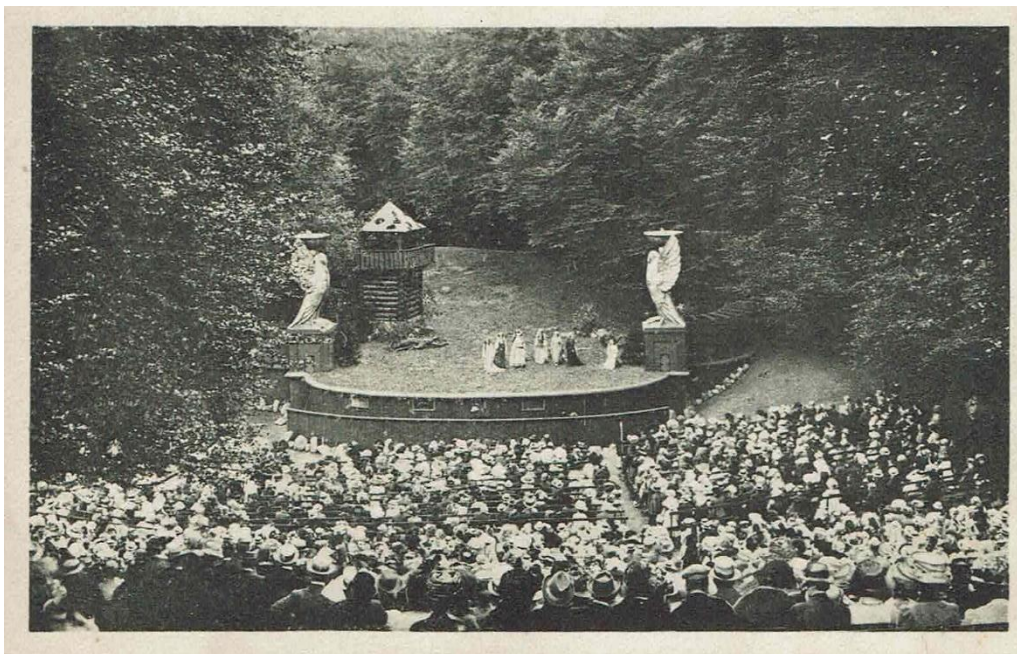
Da Hagbard kom til retterstedet, bad han om, at hans kappe måtte blive hængt op først, så han kunne se, hvordan det tog sig ud, når han hang der. Det blev tilladt, men da Signe og hendes terner så kappen hænge i galgen, troede de, at det var Hagbard, der var blevet hængt. Herefter stak de ild til huset og hængte sig i husets bjælker ved hjælp af deres slør. Da Hagbard så huset brænde, vidste han, at Signe havde holdt sit ord, og at hendes kærlighed havde været ægte, så han kunne nu selv gå glad i døden.

I 1815 skrev Oehlenschläger en tragedie på grundlag af folkesagnet.

Friluftsscene i Ulvedalene

Ulvedalene er en smeltevandsdal i Dyrehaven lidt nordvest for Dyrehavsbakken. I 1910 blev dette smukke sted rammen om et nyopført friluftsteater.

En komite bestående af en række prominente folk med skuespiller Adam Poulsen og Politikens redaktør, Henrik Cavling stod i spidsen for det nye initiativ, der havde til formål ”at bringe skuespillet til folket”. Det vil sige, at billetpriserne skulle være til at betale for den almindelige borger. Med i komiteen sad også arkitekt og maler J. F. Willumsen, der fik overdraget ansvaret for scenografien. Willumsens skabte to fantasiskulpturer ”Willumsens Ravne” på hver side af scenen (de ses på næste postkort). De står nu foran hans museum i Frederikssund.

Scene fra ”Hagbart og Signe” 1910. Alex Vincent Kunst-Forlag. Ubrugt.

Første forestilling blev ”Hagbart og Signe”, som blev lettere tilpasset fra Oehlenschlägers tragedie til skuespil af Emil Poulsen, far til Adam Poulsen, der fik en af hovedrollerne. Forestillingen havde premiere den 10. juni 1910. De tre viste postkort er antageligt fotos fra premieren.

Willumsens gode ven Carl Nielsen fik opgaven at komponere musikken, som var for sangere og blæsere inklusive fire lur, blæseinstrumenter fra bronzealderen. Traditionen tro for Carl Nielsen blev musikken komponeret færdigt i sidste øjeblik, da han på samme tidspunkt var travlt beskæftiget med at arbejde på første sats af sin tredje symfoni, der fik premiere to år senere i 1912. Og på den måde blev et postkort en vigtig del af mit Carl Nielsen eksponat.

Scene fra "Hagbart og Signe" 1910. Fotografisk Forlag, København. Ubrugt.

Tre år senere opførtes igen et skuespil på grundlag af Oehlenschlägers forfatterskab, da skuespillet "Sankt Hansaften-spil" blev opført i Ulvedalene. Igen var opførelsen ledsaget af Carl Nielsens musik.

Friluftsscenen blev nedlagt i 1949, men forestillingerne blev genoptaget igen i 1996, hvorefter det Kgl. Teater igen hvert andet/tredje år opfører friluftsteater. I 2021 opføres "Hobitten" på stedet.